



SIDNEJAS LATVIEŠU TEĀTRIS

ANŠLAVA EGLIŠA KOMĒDIJA

Mātīte Baiba

ANŠLAVS EGLĪTIS

M Ā R I S U N B A I B A

Vecmodīgs skečs 4 ainās

Personas:

INGUS BERGMANIS

Kārlis Gulbergs

ALDONA JAUNARĀJA

Lija Veikina

1. aina – Vācijā, Hanoverā

2., 3., 4. – Longailendā, Savienotajās Valstīs

Režisors – Kārlis Gulbergs

Dekorātors – Džems Krīvs

Pēc 1. un 2. ainas 20 minūtes atelpa

Sidnejā 1985. gada 1. un 2. jūnijā

Adelaidē 1985. gadā, Teātru festivālā, 8. jūnijā

Pertā 1985. gadā, 35. Kultūras dienās

Melburnā 1986. gada 26. janvārī

Brisbanē 1986. gada 8. februārī

Citāti no

ANŠLAVA EGLIŠA

„skatuves strādnieka piezīmēm”

T R E Š A I S Z V A N S

„Eksistenciālisms! – Mirklis, kuŗā tu eksistē, ir svarīgāks par visu; ko tu eksistences mirklī izjūti, kas tev neviļus iešaujas prātā – tas vienīgais, ir svarīgs un nozīmīgs, nevis „mākslota” konstruktīva doma. Līdzīgus ieskatus, es atceros senajos Rīgas laikos cilāja Aleksandrs Čaks. Ne jau par velti Čaks ir mūsu trimdas dzejnieku pamats un tramplīns, kur atsperties. Tiešām nezinu, kāpēc mani šī viļinošā un grūti atspēkojamā filozofija nekad nav pievilksusi.”

„Ar ko atšķiras meistars no amatieŗa? Ar velnišķo precīziju. Meistaram nekad un nekur nekļūmējas. Es tālu vēl nebiju skatuves meistars. Tikai amatierisks strādnieks. Iesācējs.”

„Kur beidzas rupjais, reālistiskais un sākās aigtētiskais, mākslas pārdzīvojums? Vai mākslā vissvarīgākais nebija tas, ko nemaz nepateica, ko varēja tikai nojaust?”

„Šāds skeptiskais skatītājs ir kā pazudušais dēls: ja tas kaut vai pašas izrādes beigās „atgriežas” un parāda kādu dzīvības zīmi, tad tam tiek piedota visa iepriekšējā nevērība. Skeptiķi ir pavisam negribīgi aplaudētāji. Daudz, ja tie pāris reizes un tikai izskata dēļ vārīgi un paralitiski sasiņ plaukstas, kā ļenganus pentokus. Parasti viņi tur mierīgi rokas klēpī, un garlaikoti skatās izplatījumā.”

„Somersets Moms rakstūdam par teātri, kādā vietā saka, ka labs režisors nesaposta drāmatika darbu un nesamoca arī aktieri. Režisora fatālā tieksme nevajadzīgi pārstrādāt lugas, ir plaši pazīstama. Ir arī režisori, kas uzlūko aktierus par marionetēm, un nemaz nerēķinās ar tiem kā ar personībām. Nekas labs neiznāk, ja aktierim jāspēlē pārāk izteikti pret savu dabu un raksturu, bet aktieris nedrīkst tēlot tikai pats sevi. Somerseta Moma ideālais režisors atrod vārīgi izbalansēto vidus ceļu, kā sakausēt aktiera personīgās īpatnības ar drāmas tēlu. Šis uzdevums atvieglomas, ja aktieris izrāda iniciatīvu un nāk klajā ar savu lomas interpretējumu. Par nelaimi, arī visai apdāvināti aktieri mīl pilnīgi palaisties uz režisoru, lai tas viņiem ierāda katru kustību un intonāciju. Tādā veidā režisoram ir daudz grūtāk uztaustīt, kādi paņēmienu aktierim padodas un kādi nē.”

NĀKAMIE SARĪKOJUMI

Svētdien, 30. jūnijā, plkst. 18.00, Literārais vakars
Dr. Richards Rudzāts referēs par tematu
Pirms Kolumba maju kultūra un sabiedrība

17. un 18. augustā, Elgas Rodzes-Ķīseles KALEIDOSKOPS

Skatuves apgaismošanas iekārta iegādāta
ar laipnu maiznīcas „RĪGA” palīdzību.

SLT ADMINISTRĀCIJA

Imants Sveilīšs	valdes priekšsēdis
Kārlis Gulbergs	priekšsēža vietnieks
Uldis Silpiņš	sekretārs
Vaira Zemīte-Dortiņa	grāmatvede
Mirdza Krastiņa	kasiere
Jānis Ronis	administrātors
Aina Bormane	garderobiste
Lita Zemgale	informātore
Viktors Aleidzāns	skatuves pārzinis
Ēriks Suķis	saimniecības vadītājs

RTMM 742778/10

Biļet. nr. 101/778